

საქმე #1-----

თბილისის საქალაქო სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

06 თებერვალი, 2019 წელი
ქ.თბილისი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო,
წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის
მოსამართლე **გიორგი ებანოიძემ**,
თეონა აბულაძის მდივნობით,

პროკურორ - **ქ**-----

ბრალდებულ - **გ**-----

ადვოკატ - **ზ**----- მონაწილეობით, ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის
სამართლის საქმე **გ**----- - დაბადებული 1-----
საქართველოს მოქალაქე, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე,
რეგისტრირებული: **ქ**-----, ფაქტობრივად
მცხოვრები: **ქ**----- - მიმართ, საქართველოს
სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი ეპიზოდი), სსკ-ის 362-ე მუხლის
მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი ეპიზოდი) და ამავე კოდექსის 363-ე მუხლის პირველი
ნაწილით წარდგენილი ბრალდების გამო.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

გ----- ბრალად ედება თაღლითობა ე.ი. მართლსაწინააღმდეგო
მისაკუთრების მიზნით, სხვისი ნივთის დაუფლება მიღება მოტყუებით, რამაც
მნიშვნელოვანი ზიანი გამოიწვია; მასვე, ბრალად ედება დოკუმენტის
მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება და ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება
და გამოყენება, აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2----- პერიოდში, **ქ**-----

----- **გ**----- მართლსაწინააღმდეგოდ მიისაკუთრა **ძ**----- **პ**-----.

2----- აღნიშნული დოკუმენტი წარადგინა **ქ**-----

----- მდებარე **ს**-----, დაარწმუნა **ბ**----- რომ ი----- მასზე

გაიცა **ს**----- ლარის ოდენობით. გარდა ამისა, **გ**----- შესაბამის **ს**-----

----- სახელით მოაწერა ხელი, **ძ**----- მოხსნა **ბ**-----

----- 7-5----- ლარი, მიღებულ თანხებს დაეუფლა
მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენა მნიშვნელოვანი ქონებრივი

ზიანი.

ამის შემდეგ 2----- მდებარე ლ----- სესხის
ალების მოთხოვნით მიმართა გ-----, სადაც კ----- წარადგინა ძ----- პ-----
-----, დაარწმუნა ბ----- რომ ი----- შესაბამისი ს----- შ-----
----- შემდეგ, რომელსაც ასევე გ----- სახელით მოაწერა ხელი, მასზე ს-----
გაცემულ იქნა თანხა 8----- ლარის ოდენობით, რასაც გ----- დაეუფლა
მართლსაწინააღმდეგოდ და დაზარალებულს მიაყენა მნიშვნელოვანი მატერიალური
ზიანი.

სასამართლომ განიხილა რა წარმოდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები,
გაანალიზა საქმეზე შეკრებილი და მხარეთა მიერ უდავოდ მიჩნეული
მტკიცებულებები, თითოეული მტკიცებულება ერთობლიობაში შეაფასა სისხლის
სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობის, უტყუარობისა და გ-----
----- დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით,
მიაჩნია, რომ არსებობს გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი
გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, რომელიც საკმარისია
გ----- დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტანისათვის; შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს
სისხლის სამართლის კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი
ეპიზოდი), სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი ეპიზოდი) და ამავე
კოდექსის 363-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულთა
ჩადენისათვის.

გ----- მიმართ ბრალად შერაცხული დანაშაულის ჩადენა, გარდა
ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენებისა, ასევე ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე
არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, კერძოდ მოწმეების: გ-----

----- გამოკითხვის ოქმებს, ე-----
----- და საქმეში არსებულ სხვა მტკიცებულებებს.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის
„დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი
სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემულ
შემთხვევაში, საქმის წინასასამართლო სხდომაზე ბრალდებულ გ-----
სისხლის სამართლის საქმეზე მხარეებს მტკიცებულებები სადავოდ არ გაუხდიათ, რის
გამოც ისინი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

საქართველოს სსკ-ის 82-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება
უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის,
დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის
შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა
გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.
მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13
ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი

განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

აღნიშნულიდან გამომდინარე, შეიძლება ითქვას, რომ მტკიცების სტანდარტი არაა სავალდებულო იყოს აბსოლუტურად სარწმუნო, თუმცა, უნდა აკმაყოფილებდეს შესაძლებლობის საკმაოდ მაღალ სტანდარტს და უნდა ტოვებდეს მხოლოდ უმნიშვნელო შესაძლებლობას საპირისპიროს არსებობაში.

რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 08 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychyev v. Russia, no. 24086/04, 04/10/2010, პუნქტი 32).

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია ფაქტობრივი გარემოებები.

სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ კრიმინალიზებულია თაღლითობა, რომელიც მიმართულია იმისკენ, რომ დაზარალებულს მიაღგეს ქონებრივი ზიანი, დამნაშავე დაზარალებულს ზიანს აყენებს დანაშაულის ხერხის - მოტყუების გზით და სწორედ ეს ხერხი უადვილებს ქონების დაუფლებას. მოტყუება არის თაღლითობის, როგორც დანაშაულის მთავარი ნიშანი. თაღლითობა განზრახი დანაშაულია და მისი ჩადენისას აუცილებელია დამნაშავეს შეგნებული ჰქონდეს საკუთარი ქცევის შედეგები და აცნობიერებდეს, რომ ატყუებს ნივთის ან/და ქონების მესაკუთრეს და მას ცრუ ფაქტებს აწვდის ან უმაღლავს სიმართლეს იმ მიზნით, რომ დაუფლოს მის ნივთს ან ქონებას. თაღლითობას, განსხვავებით საკუთრების უფლების წინააღმდეგ მიმართული სხვა დანაშაულებისგან, აქვს ინფორმაციული ხასიათი, დამნაშავე დაზარალებულისათვის გარკვეული არასწორი ინფორმაციის მიწოდებით, ცდილობს, რომ შეაცდინოს იგი და ამ გზით დაუფლოს მის კუთვნილ ქონებას ან ნივთს და მიისაკუთროს ეს უკანასკნელი ან/და მიიღოს უფლება დაზარალებულის კუთვნილ ქონებაზე. ადამიანი, რომელიც გახდება თაღლითობის მსხვერპლი, უმეტეს შემთხვევებში თავად გადასცემს დამნაშავეს საკუთარ ქონებას ან ქონებაზე უფლებას ნებაყოფლობით, რადგან მას მიაწოდეს ისეთი ინფორმაცია, რამაც ის შეცდომაში შეიყვანა. მოტყუება შეიძლება იყოს როგორც წერილობით, ისე ზეპირი ფორმით. მოტყუების წერილობითი ფორმა შეიძლება იყოს ყალბი დოკუმენტი ან ხელშეკრულება, რომელიც დაზარალებულის წარმოდგენით კანონიერ საფუძველს ქმნის დამნაშავესათვის ქონების გადასაცემად. თაღლითობის ფორმად აგრეთვე ნდობის ბოროტად გამოყენება. ასეთ შემთხვევებში დამნაშავესა და დაზარალებულს შორის არსებობს პირადი ან სპეციალური უფლებამოსილების ნდობა, რაც ხშირად

გამოიხატება მათ სამოქალაქო სამართლებრივ ან შრომით ურთიერთობაში, მაგრამ ურთიერთობის დაწყებისთანავე გამიზნულია იმისთვის, რომ დამნაშავემ დაზარალებულს ქონებრივი ზიანი მიაყენოს მას შემდეგ, რაც ის მის ნდობას მოიპოვებს. ამავე დროს, თაღლითობისას დამნაშავე ყოველთვის მოქმედებს ანგარების მოტივით, რაც მდგომარეობს სხვის ხარჯზე მატერიალური გამორჩენის მიღების ინტერესში. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსახილველი დანაშაული გამოიხატება: სხვისი ნივთის მოტყუებით დაუფლებაში, რამაც გამოიწვია მნიშვნელოვანი ზიანი.

აღნიშნული ფაქტები მხარეთა შორის დავის საგანს არ წარმოადგენს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლით კრიმინალიზებულია, მათ შორის, ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადება, გასაღების მიზნით და გასაღება. ამ მუხლით დაცული სამართლებრივი სიკეთე ის ურთიერთობებია, რომლებიც უზრუნველყოფენ ოფიციალური დოკუმენტების შედგენისა და გამოყენების დადგენილ წესს.

ზემოაღნიშნული დანაშაულის საგანია ოფიციალური დოკუმენტი - რაიმე უფლების ან იურიდიული მნიშვნელობის ფაქტის დამადასტურებელი წერილობითი საბუთი, ვისიმე ვინაობის დამადასტურებელი მოწმობა.

ზემოაღნიშნული დანაშაულის ობიექტური მხარე გამოიხატება ყალბი ოფიციალური დოკუმენტის დამზადებასა და გასაღებაში. დამზადება, როგორც მთლიანად ფიქციური დოკუმენტის, ისე ნამდვილი ოფიციალური დოკუმენტის ნაწილობრივ შეცვლა-გაყალბებაა. იგი ფორმალური შემადგენლობისაა და თავისთავად დამთავრებული დანაშაულია, თუკი პირი მის გასაღებას ისახავს მიზნად; გასაღება კი შეიძლება გამოიხატოს ყალბი დოკუმენტის გაყიდვაში, გაჩუქებაში, გაცვლაში ან სხვა გზით მის გასხვისებაში.

სუბიექტური მხრივ, საქართველოს სსკ 362-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ობიექტური მხარის ისეთი ნიშნისათვის, როგორიცაა დამზადება, აუცილებელია მიზნის არსებობა - დოკუმენტის გასაღების მიზანი. შესაბამისად, როგორც გამიზვნითი დელიქტის ყველა შემთხვევაში, მოცემული დანაშაულისთვის დამახასიათებელია პირდაპირი განზრახვა - პირს გაცნობიერებული აქვს, რომ გასაღების მიზნით ამზადებს ყალბ დოკუმენტს და სურს ეს. რაც შეეხება ქმედების მოტივს, მას კანონი კვალიფიკაციისთვის მნიშვნელობას არ ანიჭებს.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით - მისი მისწრაფება, აანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

სასამართლო სასჯელის კონკრეტული სახის შერჩევისას ითვალისწინებს საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილი სანქციას, რომელიც სასჯელის სახით ითვალისწინებს

ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას ვადით ოთხიდან შვიდ წლამდე. სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილი სანქციას, რომელიც სასჯელის სახით ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთას სამიდან ექვს წლამდე. ამავე კოდექსის 363-ე მუხლის პირველი ნაწილით სასჯელის სახით ითვალისწინებს ჯარიმას ან შინაპატიმრობას ვადით ექვსი თვიდან ორ წლამდე.

მოცემულ შემთხვევაში მძიმე კატეგორიის დანაშაული. რაც შეეხება სასჯელის კონკრეტული სახის გამოყენებას, სასამართლო განმარტავს, რომ კონკრეტული ქმედების წინაპირობების, ჩადენილი დანაშაულის ხერხის და მომავალში მსგავსი ქმედების თავიდან არიდებისათვის საკმარისია ჯარიმის გამოყენება, ამდენად, დანაშაულის კერძო პრევენციის მიზანი მოითხოვს, ბრალდებულს ჩადენილი ქმედებებისათვის, დაენიშნოს სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

გ----- ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი ეპიზოდი), სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (ორი ეპიზოდი) და ამავე კოდექსის 363-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ დანაშაულთა ჩადენაში და სასჯელად განესაზღვროს:

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (პირველი ეპიზოდი) - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (მეორე ეპიზოდი) - ჯარიმა 5000 (ხუთი ათასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (პირველი ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 362-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ პუნქტით (მეორე ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 03 (სამი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 363-ე მუხლის პირველი ნაწილით - ჯარიმა 2000 (ორი ათასი) ლარის ოდენობით.

საქართველოს სსკ 59-ე მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე, უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი და საბოლოოდ, გ-----, დანაშაულთა ერთობლიობით, სასჯელად განესაზღვროს 03 (სამი) წლით თავისუფლების აღკვეთა.

გ----- სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს განაჩენის აღსრულების მიზნით მისი მსჯავრდებულის სახით დაკავების მომენტიდან.

გაუქმდეს გ----- მიმართ შეფარებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო;

ნივთიერი მტკიცებულებები: 1. ორი ცალი დისკი - საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდგომ დაერთოს საქმეს მისი შენახვის ვადით.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შევიდეს გამოცხადებისთანავე.

დაცვის მხარისა და ბრალდების მხარის მიერ განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მსჯავრდებულ გ----- მიერ განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს სააპელაციო წესით თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით მისი სათანადო ორგანოებში გამოცხადების ან დაპატიმრების მომენტიდან ერთი თვის ვადაში, ან პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თუ მსჯავრდებული ითხოვს სააპელაციო საჩივრის განხილვას მისი მონაწილეობის გარეშე.

მოსამართლე:
ეზანოიძე

გიორგი